

Mindretallet har ikke sluttet sig til dette Forslag, men hvis det forøvrigt er et Forslag, som Administrationen kan acceptere, have vi ikke i og for sig det Mindste derimod. Den Uenighed, der er angaaende Endringsforslagene under Nr. 196 og 197, nemlig hvorvidt det næstsidste Punktum i Posten saalydende: „Ved Bestemmelsen af disse Maximumsbeløb medregnes ikke de Lønningstillæg, som af Skolefond eller Kommune siden den 1ste Januar 1874 ere givne eller i Finansaaets Løb gives“, skal udgaa, har jeg ingen Grund til at yttre mig om, idet jeg i saa Henseende i alt Væsentligt kan henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Jeg kommer da til de to Mindretalsforslag angaaende Indskrænkning i Embedsmændenes Dyrtdstillæg. Jeg antager, at jeg ogsaa om dette Punkt, efter saaledes som Stillingen nu er for Dieblikket her i Thinget, kan indskrænke mig til forholdsvis saa Bemærkninger. Vi ere jo ganske vist Alle enige om den Ting, at dette Dyrtdstillæg ikke er nogen juridisk Ret for Bedkommende. Hvis man virkelig kommer til den Overbevisning, at det ikke vil være rigtig længere at yde dette Tillæg, følger det af sig selv, at man kan tage det helt bort, eller at man kan nedsætte det. Spørgsmaalet bliver derfor ene og alene derom: Er det billigt, nu at gjøre nogen Indskrænkning i det Dyrtdstillæg, som for et Par Aar siden blev voteret Embedsmændene. Der er, som sagt, ikke nogen Grund til, blot for at faae sjaaget fast, hvad Alle anerkjende, at Rigsdagen staaer frit, naar Revisionen af Lønningens næste Aar kommer for, ligeoverfor Lønningernes Styrrelse til at vedtage nogen Nedsættelse, hverken en mindre eller en større, og begge de to ærede Ordførere for de to Mindretal, som i saa Henseende have stillet Forslag, gjorde dette Argument meget stærkt gjældende. Jeg kommer da til Spørgsmaalet, om det er billigt nu at gaa til nogen Nedsættelse af Dyrtdstillæget. Man siger vel, og det er blevet med stor Freidighed anført af den sidste ærede Taler, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), at Dyrtdtiden ikke eksisterer længere, at vi leve i billige Tider. Efter min bedste Overbevisning er det ikke Tilfældet. De Oplysninger, som han i saa Henseende fremkom med, havde ingen virkelig Betydning. Det var kun almindelige Anskuelser, uden at være støttede paa noget statistisk Materiale. Det var kun almindelige Udtalelser om, at, da den Vare eller de Varer, som specielt bleve nævned, vare gaaede ned, saa fandtes der ingen Dyrtd længere. Saadanne Ytringer kunne have Betydning for Bedkommende selv til Forsvar for, hvorledes han vil stille sig, men nogen virkelig Betydning som Argument kunne de ikke have. Dertil skal nøiere Undersøgelser, og saadanne nøiere Undersøgelser mangle. Hvis man vil lægge en statistisk Undersøgelse af, hvorvidt der nu findes Dyrtd eller

ikke, til Grund for sin Stilling i denne Sag, maa man virkelig gaa lidt dybere ind i Sagen og gjøre lidt nøiere Undersøgelser, end det har gjort Indtryk paa mig, at det nævnte ærede Medlem har gjort. Det kan være meget rigtigt, det er der ingen Tvivl om, at visse Livsforholdigheder ere gaaede ned i Pris, at Dyrtdtiden nu er mindre streng, end den har været; men der er mange Udgifter, der ere absolut nødvendige for enhver Familie, og som paa ingen Maade ere gaaede ned. Det kan ikke nytte Noget, at man paastaar, at f. Ex. en saa væsentlig Udgift som Husleie almindeligvis er gaaet ned, thi det er ikke Tilfældet. Det maa Enhver, der i saa Henseende har haft Noget som helst at gjøre med Spørgsmaalet om Husleie, vide, at dette ikke er Tilfældet. At der paa Spekulation kan være sket en Overbebyggelse, og at der som Følge deraf kan være Huse, hvor der staaer Leiligheder ledige, er meget muligt; men de holdes endnu i den gamle Pris (Modsigelse). Ja, det kan ikke nytte, at de Herrer ville sige Nei. De Herrer kjende ikke til det, det er saa. Naar De ville gjenmætte de Leiligheder, som i det sidste Aarstid have været ledige, og se Prisene paa dem, da skulle de faae at se, at det altoverveiende Antal ikke er sunket i Pris. Jeg benægter ligeledes, at en anden meget væsentlig Udgift, nemlig Udgiften til Klæder, er sunket i Pris. Jeg benægter ligeledes, at en anden og overordentlig væsentlig Udgift, nemlig Udgiften til Alt, hvad der hedder Kolonialvarer, endnu er sunket i Pris. At disse Varer rimeligvis ville komme til at synke, er sandt; men just ligeoverfor dem er det en absolut Sandhed, at i den almindelige Detailhandel ere de ikke sunkne i Pris (Modsigelse). Ja, det er i hvert Fald overordentlig ubetydeligt. Jeg har derfor ikke kunnet komme til andet Resultat, end at, om end Dyrtdtiden ikke er saa streng, som den har været for nogle Aar siden, kan den paa ingen Maade siges at være ophørt endnu. — Men dernæst bliver jo dog Spørgsmaalet dette: Selv om man nu vilde lægge saamegen Bøgt paa de daarlige Tider og de med dem følgende Prisnedsættelser, at man mener det forsvareligt paa Grund deraf at nedsætte Embedsmændenes Dyrtdstillæg, vil man dog saa ikke finde det Argument naturligt og rimeligt, at man siger som saa — jeg hørte nok, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) forvarede sig paa Forhaand mod dette Argument; men jeg tror virkelig, at det har meget at sige —: Embedsmændene have ikke faaet det Dyrtdstillæg, som Alle vare enige om at ville yde dem i større eller mindre Grad. Alle vare enige om, der skulde ydes dem Noget, men paa Grund af konstitutionelle Stridigheder mellem Regjeringen og dette Thing og mellem begge Thingene indbyrdes, have de ikke faaet Dyrtdstillæg for 2 a 3 Aar efter, at det var dem tilkænt. Var det nu ubilligt, om man